СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLIII. Ч. 113. Джерзи Сіти, Н. Дж., четвер, 16 травня 1935. — VOL. XLIII. No. 113. Jersey City, N. J., Thursday, May 16, 1935. THREE CENTS

СЕНАТ ЗА ПРОДОВЖЕННЯ „НАЙРИ" ТІЛЬКИ НА 10 МІСЯЦІВ

ВАШИНГТОН. — Не дивлячись на те, що президент Рузвелт домагався від конгресу продовження обовязуючої сили закона про відбудову краю („Найри") на два роки, сенат постановив продовжити його тільки до 1-го квітня 1936-го року.

Крім цього сенат постановив змінити в дечому постанови цього закона. По дні 16-го червня, коли кінчиться старий закон, закон дає урядови право встановляти кодекси тільки в тих промислах, що займаються добуванням мінералів та безпосередньою експльоатацією природних багатств. Не вільно буде теж урядови встановляти кодексів для промислів, що займаються бизнесом у межах одного стейту.

За внесок голосували теж прихильники демократичної партії, коли противники загрозили демократам, що всякі заходи ухвалити інший закон вони будуть поборювати безоглядно.

ПРЕЗИДЕНТ ПРОМОВЛЯЄ ДО ФАРМЕРІВ.

ВАШИНГТОН. — Тут відбувається величезний зїзд фармерів у справі реорганізації рільництва. На зїзд приїхали коло півпяти тисячі фармерів. Наради мають тревати кілька днів.

До зїзду промовляли наперед представники федерального уряду, а саме Волес, секретар рільництва, та Честер Дейвис, голова урядового бюра для реорганізації рільництва (так званого „Ей-Ей-Ей"). Вони величали політику президента супроти фармерів.

Потім увесь зїзд ґреміяльно до Білого Дому, де до них промовив президент Рузвелт. Президент звернувся проти критиків своєї політики, закидуючи їм виразно брехню. Він говорив, що теперішній федеральний уряд дбає за фармера та хоче його оборонити перед „упривілейованими клясами".

Заява президента викликала серед приявних фармерів велике одушевлення.

АМЕРИКА ХОЧЕ ВЕСТИ СВІТ ДО СТАБІЛІЗАЦІЇ.

ВАШИНГТОН. — Сенатор Томас з Оклагоми вніс резолюцію, котрою сенат просить президента запропонувати всім державам світа приговорити спільну акцію для стабілізації гроша.

Резолюція є видимо вислідом промови секретаря скарбу, Морґентава.

Уряд радить пождати якийсь час з цією акцією, щоб уряди інших держав мали час простудіювати пропозицію Америки.

КРІВАВІ ПОДІЇ В ОКРУЗІ ТВЕРДОГО ВУГЛЯ.

ВИЛКС БАРЕ (Па.). — Між страйкарами та страйколомами й стейтовою поліцією коло копальні вугля підприємства „Глен Алден Ковл Ко." прийшло до завзятої бійки, в котрій пострілено 5 людей, а ранено 21.

У понеділок вечором відбувалися збори нової юнії в справі почината нового масового пікетування копальні. У вівторок рано коло копальні зібралися коло дві тисячі страйкуючих робітників. У долині ріки Вайоминґ вибухли дві бомби. Пікети знищили трамвай, що їхав до Плімуту, де лежить копальня, а потім заатакували автомобілі, що везли робітників на роботу, та стейтову поліцію, що їх захороняла. Поліцію загнано на подвіря копальні, звідки вона стріляла, поки не приїхала відсіч. Потім поліція стала арештувати пікети, що брали участь у заворушеннях.

Менші заворушення вибухли в Ґановері, де теж поломано трамвай.

СТРАЙК ШПИТАЛЬНОЇ ОБСЛУГИ.

НЮ ЙОРК. — Коло 500 робітників і робітниць Федерації для Допомоги Жидівським Добродійним Товариствам вийшли на страйк, щоб запротестувати проти непризнання їх організації. Страйк обхопив три шпиталі. Тревав він дві години. Страйк зроблено так, що обслуги хорих не переривано.

ЗРІСТ ЗАНЕДУЖАНЬ НА РАКА.

НЮ ЙОРК. — Так званий Нюйорський Комітет Рака подає до публичного відома звіт застрашаючого зросту занедужань на цю недугу. Каже звіт, що за 25 останніх літ число занедужань на рака зросло на 40 процентів.

Тільки недуги серця спричинюють більше смертей, ніж недуга рака.

ЛІКАРІ ПРОТИ СТЕЙТОВОГО ОБЕЗПЕЧЕННЯ ЗДОРОВЛЯ.

ОЛБАНІ (Ню Йорк). — Медичні організації вислали до стейтової леґіслятури депутацію з протестом проти пропонованого закона про заведення примусового забезпечення здоровля.

Лікарі кажуть, що примусове забезпечення здоровля противиться інтересам робітників та поступу медицини. Система на перший погляд ока нібито заводить дешеву лікарську поміч, але на довшу мету вона дорожча.

МЯСНА ЇЖА И БОЛІ ГОЛОВИ

На конвенції „Американського Психіятричного Союза" у Вашинґтоні виступав д-р Юджін Фолдс з Ню Йорку з відчитом, у котрім доказував, що мясна їжа приносить полекшу в сильних болях голови.

Зробив він це відкриття, шукаючи ліків на падачку, котра, як він переконався, теж ослабає від ситної поживи.

ДОМІНІЯ ХОЧЕ ЗРОБИТИ ПЛОДЮЧИМ ПОЛУДНЕВИЙ САСКЕЧЕВАН.

Доміняльний міністер рільництва вніс до оттавського парляменту т. зв. регабілітаційний проєкт, який призначує $4,750,000 на боротьбу з посухою в полудневих областях степових провінцій, головно Саскачевану. Цей плян домінія переводитиме окремо й незалежно від провінцій, які також мають свої пляни боротьби з посухою.

Призначена сума є далеко невистарчальною для привернення плодючости в посушних областях, а скоріше виглядає на спробу. Першого року на праці зужиють $750,000, у чотирох наступних роках — по одному міліонови. Коштом тої суми досліди переведуть тільки на 180 квадратових милях. Роботи будуть коштувати пересічно по $25,000 на одній квадратовій милі або секції землі, а $78.12 на одному акрі.

КРАСКОВА КІНЕМАТОГРАФІЯ.

Чехословацькі фільмові фахівці, інжинір Крачмер і архитект Душек, зробили великий винахід, що значно обнижує кошти фільмової продукції в природніх красках. Апаратура уможливлює фільмування в красках предмету й одночасно зменшує його кошти до десятої частини дотеперішніх цін. Нова знимкова метода надається особливо до фільмового реклямування купільних місцевостей, промислової пропаганди, спортових знимок і т. п.

РОВЕР ЗА 33 ЗЛОТИХ.

На цьогорічних торгах у Ляйпціґу був сильно заступлений японський промисл. У торгах взяли участь 180 японських фірм, що виставили коло 8,000 предметів, переважно виробів ґумових, текстильних, роверів і т. п. Один японський ровер коштував 16 німецьких марок (33 зл.). Одночасно японський промисл глядає собі ринків збуту в Африці і Південній Америці.

ВИКЛАДИ ПРО УКРАЇНУ В ЧЕХІЇ.

В останніх часах помічається зацікавлення українськими справами серед провінціональних низових чеських організацій. З початком року на запрошення молодої ґенерації партії народніх демократів у Подебрадах мав виклад чеською мовою про Україну інж. Чернов. Дня 7. II. на запрошення місцевої організації приватніх урядовців у Подебрадах виголосив реферат на тему „Українська проблема", теж чеською мовою, О. Козловський, що ілюстрував свій виклад образками та мапами. Після викладів відбулися дискусії в дуже прихильному до української справи дусі, хоч багато промовців признавалися, що українська проблема для них являється цілковитою новиною.

УКРАЇНЕЦЬ ВИБИВСЯ ВПЕРЕД НА АСЕКУРАЦІЙНІМ ПОЛІ.

По 18 літах купецького життя Василь Яворський в Содборі, Онт., кинувся на поле асекурації з таким успіхом, що два наступаючі по собі місяці цього року був на переді всіх асекураційних агентів в асекураційній компанії Оксідентал Лайф, а в січні на переді всіх агентів компанії в Канаді і в Злучений Державах. Послідовно п. Яворський дістав від компанії повідомлення, що назначує його ґенеральним агентом компанії на територію між Кокрейн і Порт Артур. Свій успіх завдячує п. Яворський у першій мірі свому знанню мов.

НАЙКУЛЬТУРНІЩИЙ СЛАВЯНСЬКИЙ НАРІД.

Словінці це найменший, але і найкультурніший славянський нарід. Є їх усього коло півтора міліона, з того в Югославії живе кругло один міліон. Найліпше пізнати просвітний стан народу по числі книжок і ґазет, котрі виходять мовою того народу. Маленький словінський народець мав минулого року 9 щоденних ґазет, 33 тижневики і 147 місячних часописів. І кооперативна організація у Словінців найліпше тримається. Треба ще додати, що Словінці нарід дуже побожний. У порівнанні зі Словінцями наш нарід під Польщею, де живе коло 7 міліонів Українців, лишається далеко позаду. Ми маємо в Галичині 130 часописів, а між ними лиш два щоденники („Діло" і „Новий Час"). Лиш наша кооперативна організація стоїть високо й може рівнатися зі словінською.

ОРДЕР ЗА СОБАКИ.

Громадянин французького міста Ґренобль, Марк Фесар, дістав відзначення „Лицаря почесної Леґії" за те, що віддавна годує расові пси. Ті расові пси експортують на чужину і вони приносять честь Франції.

ЯК ВИГЛЯДАЄ ЩАСТЯ.

Мешканець Ліону, якого називають скромно тільки буквами Л. Б., поставив на кінських перегонах 50 франків на одного коня. При цьому дав доручення, що на випадок виграної можна ту суму поставити по черзі на такі то інші коні. Три виграні перейшли як ставка на четвертого коня і щасниця виграв того дня 481,000 франків.

ВИКИДАЮТЬ ПОЛЬСЬКИХ ГРОМАДЯН ІЗ ФРАНЦІЇ.

Перед кількома днями крізь Познань переїхав великий транспорт польських реемігрантів із Франції. В часі від липня мин. року до кінця березня ц. р. комітет опіки, що займається спеціяльно такими реемігрантами, дав допомогу 8,500 робітникам з Польщі, яких звільнено з робіт у Франції.

ПРОДАВАЛА СОБАЧЕ І КОТЯЧЕ МЯСО.

Мешканці села Таркая в Румунії зміркували, що від якогось часу щезають їх пси і коти без сліду. Почали слідити і ствердили, що різничка Михайлина Рошта вбивала пси і кати, а їх мясо продавала замісць козячого. В її пивниці знайшли багато кістяків тих звірят. Різничкою занялася поліція.

НОВА НІМЕЦЬКА ЗБРОЯ.

Німецькі військові техніки зробили, як порідомляє англійська преса, важні видосконалення морських торпед. Вони придумали торпеду з електричним мотором, що не лишає за собою на потерхні моря ніяких слідів, як це діється з торпедою, викиненою під тисненням згущеного повітря. Друге видосконалення зводиться до того, що торпеда не сколочує води і через те не звертає уваги ворога. Слабою її стороною є те, що має меншу швидкість від торпеди, викиненої згущеним повітрям.

ЖИВЦЕМ ПОХОВАНИЙ.

В румунському містечку Маркулештах, пов. Сороки, вмер недавно швець Янку Шпільберґ і після двох днів його поховали. Найближчої ночі приснилося жінці небіжчика, що її чоловік воскрес. Вона зчинила крик і збудила всю родину. Рано всі побігли на цвинтар, відкопали гріб і відчинили домовину. На велике їхнє здивування труп лежав лицем униз, причому одіж була на ньому подерта. Знак, що він пробудився був у гробі, борикався, аж врешті згинув.

І РОСТИНАМ ПОТРІБНИЙ ВІДПОЧИНОК.

Проф. П. Мецнер, Німець, відкрив, що ростинні органи виконують правильні сонні рухи, значить, западають у сон так, як люди й звірята.

ВИБУХ ПРИ ФАБРИКАЦІЇ „ЖАБОК".

В Збоїськах біля Львова в хаті Михайлини Пішаківни наступив вибух фабрикації експльодуючих „жабок" і кульок. Вибух був такий сильний, що зірвав дах хати. Пожежу вгасили, а Пішаківну, якій вибух обірвав пальці та зранив лице, забрали до шпиталю.

ЖАХЛИВА КАТАСТРОФА.

Жахлива катастрофа при самохідних перегонах склалася в Шато-Тієрі у Франції. Змагун Катансо, що їхав зі швидкістю 150 км. на годину і знаходився сто метрів перед метою, стратив на ховзькому від дощу терені пануваня над своєю машиною і вїхав на публику. Самохід розторощив на просторі дванацятьох метрів 35 осіб і, вдаривши з цілим розгоном об дерево, відскочив у противний бік, де повстала з нього купа трісок. З грудей публики роздався жахливий крик. На місці, куди ввігнався був самохід, вилися в калюжах крови тяжко ранені. Показалося, що дві особи згинули на місці, а кільканацять осіб перевезено до шпиталю, де чотири вмерли від ран. Іншим раненим мусіли ампутувати руки або ноги, при чому шість осіб боряться зі смертю.

СЛОНИ МАЮТЬ СВІЙ УНІВЕРСИТЕТ.

У Бомбаю заснували інститут, що називається „Слоновим". Там учать слонів усього, що треба, щоб вони допомагали людям. Слон учиться працювати доцільно, видатно і навіть щадити свої сили. Власники слонів платять за них, як за університетські студії, дуже небагато і ці витрати дуже скоро їм виплачуються.

СТАЛІН ЗАБІГАЄ ЛАСКИ В ЛЯВАЛЯ

МОСКВА (Росія). — Пієр Ляваль, французький міністер справ заграничних, що перебуває в Москві, відомий зі свого дотеперішнього не дуже то прихильного відношення до Совєтів. Це знає добре і Сталін. І тому він намагається бути дуже сердечним для Ляваля. По конференції, яка тревала між ними дві години, пішов Сталін на полуденок, влаштований у честь Ляваля. А це є надзвичайна рідкість, коли мова про Сталіна, бо він не бере участи в ніяких таких обідах, а держиться осторонь.

ПОЛЬЩА І НІМЕЧЧИНА — НАЙВАЖНІЩІ СПРАВИ.

МОСКВА. — Наради між совєтським урядом і Лявалем є тайні. Не подають до загального відома ніяких комунікатів. Але всі знають, що там обговорюють тепер у першу чергу, що буде з Польщею по смерти Пілсудського, а далі те, чи Гітлер згодиться приступити до нового східного договору.

СОВЄТИ ХВАЛЯТЬ ПІЛСУДСЬКОГО.

МОСКВА. — Урядова совєтська газета „Ізвєстія", що містила довгими роками найгірші атаки на особу і діяльність Пілсудського, помістила тепер чудово написану статтю, в якій вихвалює Пілсудського як великого героя. Зазначено теж, що совєтський уряд віддасть іще спеціяльну пошану Пілсудському при його похороні.

ЗРАЗОК ПРОПАҐАНДИ СОВЄТІВ.

МОСКВА. — Волтер Дюренти, відомий американський кореспондент, пише, що французький міністер Ляваль не знаходить тепер слів подиву для особи Сталіна. А разом з тим твердить, що Совєти тепер настроєні дуже оптимістично, бо є внутрішньо сконсолідовані, а крім того і матеріяльно та промислово є теж добре.

МУСОЛІНІ САМ ВИРІШИТЬ.

РИМ. — Італійський диктатор заявив в італійськім сенаті, що Італія не дозволить на те, щоб якісь держави вмішувались у її справи. Під тим він розумів спроби інтервенції деяких держав у справі конфлікту між Італією й Етіопією. Він заявив далі, що Італія сама вирішить, що їй робити в Етіопії.

НЕ БОЇТЬСЯ НІКОГО.

РИМ. — Мусоліні запевнив Італійців і світ, що мобілізація поступає далі, а фабрики муніції в повнім руху. Італія, як буде треба, зможе видержати війну в Африці, а матиме теж готових яких 800,000 жовнірів для евентуальної оборони своїх інтересів в Европі. Під тим другим розумів він оборону незалежности Австрії у випадку, якби Гітлер хотів анектувати цей край.

ПОТРЕБУЮТЬ АМЕРИКАНСЬКОГО „РОЗУМУ".

МОСКВА. — Петро Богданов, голова Амторгу, що прибув недавно з Ню Йорку, радить Совєтам імпортувати зі Злучених Держав не так машини як радше людей з „мозками", американських техніків. Він каже, що в Совєтах ломлять собі голови над такими винаходами, які вже давно використані в Америці. Це відноситься в першу чергу до авіяції.

ГАРНІ СЛОВА І ЖЕНЯЧКА.

ЛОНДОН. — Анджеля Джойс, яка була вибрана „Міс Інґленд" у 1930 р., пізвала до суду за відшкодування лорда Рівелстока, що „зломив її серце", а потім одружився з другою. З предложених нею листів видно було, що лорд Рівелсток писав до неї як до „найдорожчої дівчини в світі" і т. д. Та судді були цеї думки, що все те правда, але ніде не було в листах, щоб лорд хотів з нею женитись. І справу відкинули.

СЕРЦЕ ПІЛСУДСЬКОГО.

ВАРШАВА. — Маршал Пілсудський розпорядив за життя, щоб його серце було поховане в катедрі у Вільні біля гробу його матери. Та цього не можна тепер виконати, бо матір спочиває в литовськім селі недалеко Ковна, а між Польщею і Литвою нема ще правильних дипльоматичних звязків.

ВИБРАВ, ДЕ І МІЖ КИМ МАЄ СПОЧИВАТИ.

ВАРШАВА. — Пілсудський жив у великій ворожнечі з князем Сапіґою, кардиналом, під якого опікою є Вавельська катедра. Та погодився з ним рік перед смертю при тій нагоді, коли оглядав Вавель і вибрав собі місце, де має спочивати. Пілсудський забажав бути похованим біля короля Собеського і Косцюшка. Казав теж, що бажає бути похованим у скляній домовині, щоб його могли оглядати ті маси паломників, що приїжджають оглядати Вавель. Тепер біда з тим, що не можуть набори виготовити скляної домовини.

НЕ ХОЧУТЬ ЖИДІВ У БАВАРІЇ.

МІНХЕН (Німеччина). — В горішній Баварії, відомій з краси своєї природи, повиставлювано по містах і селах таблиці з написом: „Тут Жиди не бажані".

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодиноке число три центи.		Three cents a copy	
На рік	$6.00	One year	$6.00
На пів року	$3.25	Six months	$3.25
На три місяці	$1.75	Three months	$1.75
Число з пятниці (з англійською частю):		Friday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$ 2.00	One year	$ 2.00
На пів року	$ 1.25	Six months	$ 1.25
В Джерзи Ситі і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$9.00	One year	$9.00
На пів року	$4.75	Six months	$4.75
На три місяці	$2.50	Three months	$2.50

За оголошення редакція не відповідає.

Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союза: BErgen 4-1016.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ШЕВЧЕНКО В АМЕРИКАНСЬКІМ МУЗЕЮ

В Музеї Штук Красних у місті Дітройті є вже виставлене погруддя Тараса Шевченка, виготовлене Олександром Архипенком. Твори Архипенка є розкинені по музеях цілого світа, але це перший раз маємо нагоду примістити погруддя нашого ґенія і національного пророка Тараса Шевченка в такім чужім музеї, що під артистичним оглядом має славу одної з найкращих святинь штуки.

На святі відслонення згаданого бюсту, яке відбулося минулої неділі в Дітройті, представник кураторії музею сказав між іншим таке:

Українці в Америці можуть бути горді, що отсе скульптор міжнародньої слави виготовив бюст найбільшого сина України. І не тільки дітройтські Українці, але певно Українці з цілої Америки будуть як паломники приходити до цеї святині штуки, щоб подивляти отсей чудовий твір, а разом з тим склонити голову перед великим борцем за ідеали свободи. Це не є якийнебудь дар Музеєви; це є дар величавий, який блестітиме довгі сотки літ серед тих артистичних перел, що знаходяться в тім Музеї, теж завдяки щедрим і благородним визнавцям і поклонникам царства штуки. Це не ніяка ласка отсей дар приняти і його примістити. Це є для нас честь отсей дар приняти і мати нагоду виставити його на почеснім місці.

Не тут місце описувати те глибоке враження, яке переживала та тисячна маса, що прийшла на свято відслонення і бачила, як відслонено погруддя і освітлено його рефлекторами. Здавалося, що це зявився між нами живий Шевченко. І заяснів та своїм промінням освітив цілу українську землю й огрів усі українські наболілі душі.

Минулої неділі доконано завдяки великодушній поставі нашого мистця Архипенка і старанням дітройтської громади, зглядно хору „Думка", прекрасне, високо-культурне діло, якого дійсну вартість і повне значення годі тепер означити. Це є започаткування нового шляху, по якім треба нам іти в Америці, як нації зі старою великою культурою.

А тепер залишається ще одно діло. Такий самий бюст Шевченка повинен бути і на нашій рідній землі, у нашім рідним музеї. Тим місцем має бути місто Львів, а тим музеєм: Музей Наукового Товариства ім. Шевченка. На ту ціль започатковано вже в Дітройті з нагоди відслонення памятника збірку, потрібну на виготовлення копії бюсту і на покриття коштів транспорту. Думаємо, що це діло буде викінчене в скорому часі й бюст найбільшого сина української землі, виготовлений руками ґеніяльного українського різьбаря, буде незабаром власністю наших братів у старім краю.

ДІЮЧІ ПОЛІТИЧНІ ЧИННИКИ СХОДУ

(I)

Німецька ґазета „Фелькішер Беобахтер", орґан правлячої в Німеччині національ-соціялістичної партії, одна з найпочитніших ґазет у Німеччині, помістила в трох числах довшу статтю під повищим заголовком. У міжчасі ця стаття викликала в большевицькій пресі цілу бурю протестів та заставила занятись нею таких большевицьких тузів пера і непристойної лайки, як Бухарін та Радик. Стаття є надзвичайно цікава в розгляді справ з пташиної перспективи і тому ми її подаемо в перекладі до відома українського громадянства. При цьому варто відмітити, що згадана ґазета в останньому часі багато місця присвячує східнім питанням, а зокрема найважнішому з них, питанню українському, і то як під оглядом культурним, так і господарським та політичним.

При кінці 1918-го року, як німецькі військові кольони повернулись зі Сходу до своєї батьківщини, повиростали на тій землі, скропленій німецькою кровю, нові державні орґанізми. Побіч великих державних новотворів повставали там і державки малі, які не могли в минувшині дошукатись якоїсь традиції. Цілий Схід поділився на низку менших і більших сфер інтересів та впливів. Спільних інтересів майже не було, зате відразу повстали між новоствореними державами непереможні противенства. Поляки й Українці боролися між собою за Львів, на північному сході виринали все пограничні непорозуміння між балтійськими державами, а Чехи простягнули свою руку по етнографічно - польський Тешинський Шлеськ. Пять нових держав повстали на Сході: Польща, Литва, Латвія, Естонія і Фінляндія. Ніяка з тих держав не може з певністю сказати, що вона є державою національною. Естонія має 10% національних меншин, Фінляндія 13%, Литва 22%, Латвія 24%, Польща аж 40%.

Найгостріші противенства були між Польщею й Українцями. В 1917-тім році проклямовано самостійну українську державу, яка дістала в берестейськім мирі Холмщину. Польщею сколихнуло пристрасне обурення. Берестейський мир називано четвертим розбором Польщі. Лише військова німецька окупація не допустила до того, щоб між Поляками й Українцями вибухла війна. Як лише тої окупації не стало, зараз прийшло до тяжких боїв між Поляками й Українцями, найзавзятіше ведених за Львів. Кілька тижнів після того польські війська обсадили цілу Волинь та східню Галичину і прилучили ті области до новоствореної польської держави.

Опісля в ризькому договорі розділено Україну між Московщиною та Польщею. Західня частина з 7 міліонами населення припала Польщі, а решта Московщині. Так Білорусь поділено між Московщиною й Польщею. Московщина дістала головну частину Білорусі з приблизно 17 міліонами населення, а Польщі припала вузька смуга з 2.5 міліонами населення. В просторі між Балтійським і Чорним морем є нині 75 міліонів національних меншостей.

В Польщі змагалися з собою дві ідеї: ідея держави національної й ідея великої Польщі. Ідея національної держави мала лише мало приклонників. Тому тим більше одушевлено всі прилучились до пляну відбудови Польщі в границях з 1772 року. А це мало своєю передумовою, що в межі польської держави мусіли бути втягнені українські, білоруські та литовські области.

Про форму орґанізації нової великої держави на Сході Варшава не здавала собі ясно справи. В той час, як націонал-демократи, найвпливовіші того часу, думали про однородну польську державу, якою треба рядити централістично з Варшави, маршалови Пілсудському присвічувала думка про створення польсько-литовсько-української федерації. Для здійснення своєї цілі він повів був наступ на Київ, який увінчавсь обсадженням золотоверхого міста. Але кіннота Буденного змусила Поляків до втечі і лише „чудо над Вислою" вратувало існування Польщі.

Процес національного пробудження славянських народів Сходу не пішов усюди однаково. В 1918-тім році він найдальше пішов був у Поляків і найслабше в Білорусинів. Думки про обсяг державнотворчих сил серед східніх Славян є поділені. Одначе ті сили були настільки міцні, що змогли надати Сходови відмінне від старого обличе і по безприкладнім підупаді Росії і Німеччини в рр. 1917/18 виключити їх вплив на дальший хід подій на Сході.

Всі дотеперішні намагання включити Схід господарсько-політично в збільшені европейські рямці не дають підстав до великих сподівань у тому напрямку. Для мешканця західньої і середньої Европи є ще нині, як і колись, цілий Схід чимсь невідомим, де панують якісь невідомі таємничі сили, що їх ділання ніхто не розуміє і розуміти не хоче. Пересічний Француз чи Англієць держиться дуже здалека від тих проблем европейського Сходу, дальше, як від тих же проблем Азії чи Африки. Ще яскравішим є ізолювання Сходу під господарським оглядом. Для Европи є страчений не лише ввесь московський ринок, але в такій же самій мірі і східньо-пруський. Річний імпорт Польщі виносить тепер нпр. 350 міліонів марок, а це виносить на голову населення 11 марок. Отже про якийнебудь звязок Сходу зо світовим господарством не можна дійсно нічого говорити. А повільне темпо господарської відбудови Сходу стоїть на перешкоді цілому світовому господарству, щоб воно прийшло до попереднього стану рівноваги.

Отже ані політично ані господарсько не спромігся Схід включитися в новий европейський лад. Захід був дотепер так сильно занятий власними проблємами, що лише дуже малу увагу звертав на всі події на Сході. Нині є та дуже важна частина нашого старого континенту зіставлена сама собі. Про якунебудь стабілізацію положення не можна говорити.

При цьому всьому нові держави належать до ґрупи держав сатурованих (насичених), себто таких, що повністю задоволили свої вимоги. Туди належить Румунія, до певної міри Польща, дальше бальтійські держави, з винятком Литви. Фронт незадоволених творить Москвія і Литва. Українці і Білорусини, яких бажання щодо державної самостійности не сповнилися, займають окреме становище.

1932-гий рік означає переломовий пункт у повоєнному розвою Европи. До 1932-го року Московія була зорієнтована повністю на Европу. Кремль думав лише про світову революцію і це визначало всі його зовнішньо-політичні потягнення. Тон надавав комінтерн і лінія московської заграничної політики мала чисто революційний і експанзивний характер. Ціль Москви, яку поставили собі Москалі в 1920-тім році по нещасливому поході Пілсудського на Київ, як московська армія досягла була передмістя Варшави, осталася й по ризькому мирі незмінною. А нею було поновне прилучення до московської імперії окраїнних держав. Польща та балтійські держави мали існувати в советському Союзі як советські републики під владою Москви. Тимсамим було б досягнула хвиля большевизму до середньої Европи.

Але тому, що тодішні військові сили Москви показалися замалими, щоб осягнути ту ціль, зроблено було спробу досягнути те саме шляхом внутрішного розкладу тих держав, щоб заставити їх зректися власної самостійности. В Польщі була комуністична небезпека до 1930-го року дуже велика. В таких самих розмірах існувала ця небезпека і в балтійських державах.

Беззастережною заслугою маршала Пілсудського є те, що він відкинув комуністичну небезпеку від Польщі і від цілого Заходу. Тим заслужила собі Польща подяку всіх культурних націй Европи. Обективний історик ніколи не відкаже Польщі тієї заслуги.

До 1932-го року була політика молодих східньо-европейських держав чисто дефензивна. Вона обмежувалась до того, щоб у нутрі паралїжувати пляни комінтерну, а назовні закріпити за собою осягнені границі. Румунія й Польща поставились під охорону Франції. В той час, як Румунія через свої інтереси в дунайському просторі вступила ще в бльок малої антанти, Польща відмовилась від вступлення в цю Бенешем спрепаровану концепцію. До того причинилися польсько-чеські непорозуміння за Тешинський Шлеськ та міркування про те, що Польща, як найбільша з новостворених держав, не може підпорядкуватись проводови Праги. Того роду напруження можна ще й нині замітити у Варшаві й Празі.

Зате Польща добровільно підпорядкувалась тимчасово французькій політиці. Напрям польській політиці до 1926-го року надавали мужі з табору польських націонал-демократів, а їх учителем був Роман Дмовський, учасник польської версайської делеґації. Дмовський був виразником московського напрямку. Він виставив тезу, що Польща, чи тепер чи пізніше, порозуміється з Московщиною, щоб створити разом спільний фронт проти Німеччини. Як учасник версайської делеґації, був Дмовський переконаний у тому, що Польща має завдячувати свою незалежність антанті, в першу чергу Франції. Тому й не дивно, що Польща добровільно включила себе в французьку васальну систему та допомагала над Вислою французькому ґеґемоніяльному становищу в Европі.

У балтійському просторі не дійшло відразу до однородного розвою. По відвороті червоних московських військ повстали між Польщею та Литвою непереможні труднощі в справі Вільни. На початку 1919-го року Вільна була свойого роду польсько-литовською кондомінією. Провізоричний уряд складався з польських і литовських заступників. Пізніше обсадили литовські ковенські полки Вільну та завели чисто литовську владу. З етноґрафічного боку є віленська область не польська і не литовська, а переважно білоруська, при чому національні познаки тамошнього населення є дуже слабі. По відвороті московських червоних військ забрала Польща цю область при помочі походу ґенерала Желіґовського і прилучила її до своєї держави. До нині ще не знайдено розвязки віленського питання, яка задоволила б і Польщу й Литву. Формально між обома державами існує воєнний стан. Усі пізніші спроби Польщі міцно всадовитись у балтійському просторі не довели до нічого через твердий опір Литви, яка настоює на те, що найперше мусить бути віддана Литві Вільна.

Східньо-европейське положення до 1932 року визначалося прямуванням усіх молодих держав закріпити свій теперішній стан посідання. Щойно від того моменту почавши, наступили в діланні політичних сил на Сході зміни. Московська ударна сила проти Заходу меншала в таких самих розмірах, як на далекому Сході комплікувалось її положення. Противенства між Московією та Японією, які все більше загострювались, примушували Кремль відвернути свою увагу від Заходу та повернути її на Схід. До 1932-го року Московія не хотіла нічого й чути про стабілізацію відносин на Заході, а тепер вона нагло забажала собі тої стабілізації та була готова за неї навіть дорого заплатити. Так прийшло літом 1932-го року до польсько-московського пакту про ненапад, який спершу заключено на протяг трох літ. Загрозливу европейському мирови небезпеку бодай тимчасово відсунено.

Зміни, які повстали через те в східньо-европейській політиці, не всюди були як слід зрозумілі. Французький протектор Польщі розізлився через те. Французьке міністерство заграничних справ почувало себе обійденим, бо воно думало, що польсько-советський пакт ненападу є скоком у бік варшавської дипльоматії. Незадоволення того міністерства значно повищувалося ще й алярмовими вигуками малої антанти, передовсім Румунії. В Букарешті Тітулеску лютився, що Польща, підписуючи подібний пакт із Советами, не настоювала на те, щоб Совєти підписали такий же самий пакт рівночасно з Румунією. Румунія добачувала в польській політиці віддання на поталу судьби румунських інтересів у Бесарабії, з якої Москва не хотіла остаточно зрезиґнувати. Польсько-румунський військовий союз був серіозно загрожений.

Загострення положення на Далекому Сході змушувало Совєти робити все дальші й дальші концесії на Заході. Почалась епоха мирної московської політики, яка позначилася зреченням Бесарабії, продовженням польсько-советського пакту ненападу на дальших десять літ, советсько-французьким наближенням, заключенням нових пактів ненападу та вступленням Советів до Ліґи Націй. Тимсамим Кремль доказав, що його політика може бути дуже елястична, якщо йде про досягнення певних цілей.

(Конець буде)

В. Будзиновський.

ВМИРАЮЧИЙ ДРОТАР

(Оповідання).

(4)

— Я, мати? — замнялася Анна, гладячи свою запаску. — Що я хотіла би мати? Я була би з усього вдоволена Лиш те скажу, що з твого садку церква не мала би ніякої користи. Ні церква, ні сам парох. Мені придавсь би.

Анна осмілилася сказати так, бо на її думку питання Івана доказувало, що він вже мякне і хоче послухати її ради.

— І ще що? — спитав Іван, збираючи всі свої сили, щоби в ліжку вигідно сісти.

— Бачиш: що отець парох пічне з твоїми двома козами? — Анна кувала залізо, поки горяче. — Кози з його супокійною і повільною худобою не будуть пастись. І все пішли би в шкоду. Чейже окремого пастуха для них не буде тримати!

— Ти і ті кози хотіла би мати? — спитав Іван.

Анна лиш кивнула головою.

— З сіножаткою і з хатою парох також не знав би, що почати?

Анна не бачила, що кажучи се, Іван давив у собі лють, щоби не вибухнути.

— Ти дуже добрий! — казала лицемірка. Коли тебе вже не буде, то я в кожді роковини твоєї смерти дам на Службу Божу за твою душу.

— Я ще не вмер! — сказав Іван, сідаючи в своїм ліжку, цілком просто і вишкірившися, показав Анні ще здорові всі передні зуби.

— Богу дякувати! Нехай ще довго держить тебе при життю. Чим довше, тим ліпше. Та не пошкодить, як ти зробиш лад з твоїми річами. Гадаю, що чоловік повинен вмирати як християнин... Що я ще хотіла сказати, Іване... Що з твоїми грішми? Ти мабуть защадив собі гарний гріш?

— Очевидно, що маю гроші! Тільки, що більше мені не треба.

Кажучи се, підсміхався злобно. Сидів і підпирався руками, вхопивши крайні дошки ліжка.

З грішми ти також повинен зробити лад, — сказала Анна, знов складаючи побожно руки.

— Може й з грішми парох не знав би що зробити? Може би й гроші тобі придалися?

— Що твоя ласка! — відповіла Анна і докинула підступно:

— Скільки то могло би бути, Іване?

— Досить! — воркнув.

— А деж ти ті гроші тримаєш? — спитала, як лиш мож мягонько. — В щадниці, чи дома?

— Га? Ти хотіла би живцем злупити з мене? — заскреготав злісно.

— Що тобі, Іване! — промовила, завертаючи із святим обуренням очи до неба. — Що ти плетеш? Не боїшся гріха?

— Я, ні! — крикнув Іван.

— Я питала тебе тільки тому, бо хотіла би, щоб у тебе лад настав, — поясняла тихеньким, ніжним, солодким голосочком. — Хіба знаєш, що при спадщині гроші мож зараз передати. Як ні, то потому багато закрутанини. В котрій щадниці твої гроші?

— В жадній! — крикнув Іван. — А тепер гони звідси! Я вже хочу мати спокій.

— Тільки не сердься, бо то шкодить здоровлю, Іване!

Анна встала, загорнулася в теплу хустку, котру з переду защепила великою чорною шпилькою і сказала:

— Вже йду і зараз вернуся з отцем парохом. Також приведу двох свідків, щоби у всьому був лад. Конфітури лишаю тобі тут. Може таки возьмеш бодай ложку!

— Я тобі дам конфітури і пароха і двох свідків, ти відьмо, ти! — кричав Іван вже втративши панування над собою.

Вискочив з ліжка обома ногами нараз, і лиш в сорочці станув перед скаменілою з жаху непорочною Анною. Розбурхана нею, і ним самим довго давлена лють дала йому силу медведя. Вхопив з вікна горнятко Анни і крикнув:

— Шуруй звідси!

Анна скоро отямилася. Закрила лице долонями і крикнула:

— Йой! Голий хлоп!

— Шуруй, кажу! — кричав Іван.

Анна відвернулася і вистрибнула з хати, викрикуючи жахливо:

— Голий хлоп! Голий хлоп! Смертельний гріх!

Іван пустився за нею з криком:

— Я не голий! Я в сорочці!

Непорочна вибігла на подвіря і далі втікаючи кричала:

— Голий хлоп! Що за гріх!

Іван вхопив гачок від печі і за нею.

— Збожеволів! Сказився! Голий хлоп! Пекло! — кричала і вибігла за фіртку саду на дорогу.

При фіртці Іван задержався і кинув за нею горнятко з конфітурами. Поцілив у плечі. Горнятко розлетілося, конфітури розхлюпались по хустці непорочної.

— Тепер вже знаєш, де мої гроші, відьмо! — крикнув Іван за нею.

При фіртці Іван стояв поти, поки Анна не щезла йому з очей. Аж тоді він почув, що зимно. Зимний вітер дув гостро як бритва, мокрий прилипав до тіла, неначе граню припікаючи. Ноги по кістки поринали в зимній як лід грязі. Сорочка була до нитки мокра. Іван цілий трясся і дзвонив зубами.

Іван сплюнув, закляв і побіг до хати. За собою тріснув дверми, гачок кинув в кут, вскочив до ліжка і сховався під периною. Лиш чуприна як щітка виставала зпід перини. Може зпів години, може й троха довше Іван під периною бурмотів і кляв. Нарешті все те затихло, бо Іван всную твердим сном. Пробудився аж другої днини в полудне.

Іван хвилю витягався під периною, бо знав, що він тяжко недужий. Та по хвилі голод присилував його вилізти з ліжка. Хоч ще троха ослаблений та цілком просто, неначе би ніколи не хорував, пішов до пекарні. Там стояв горщок з молоком, принесений ще рано дівчиною сусідки. Іван зварив кашу і добре наївся.

По хвили прийшов коновал подивитися, чи Іван ще жиє. Побачивши, як сей випорпує з горшка решту каші, здивувався і сказав:

— Ти хіба ніколи не вмреш, бо ти з матеріялу, здоровішого, ніж залізо.

— То не те, — відповів Іван. — То непорочна так розбісила мене, що я на злість їй не вмер!

Кінець.

Заклликаємо всіх своїх читачів і прихильників складати пожертви на Український Дім у Празі. Музей Визвольної Боротьби України святкує в цьому році ювилей свого першого десятиліття. Повинністю всього українського громадянства є відгукнутися на цю видатну культурну подію своїми пожертвами на Український Дім для Музею. Хто скільки може, але всі дадуть Музеєви свій ювилейний дар і тим способом візьмуть участь у великому національному святі. Пожертви посилати на адресу п. Директора Музею, проф. Д. Антоновича:

Prof. D. ANTONOVYC, PRAHA-Nusle, 245, Czechoslovakia.

НА БІЖУЧІ ТЕМИ

КУДИ ХОДЯТЬ НАРОДИ?

Недавно тому так званий Комітет Нагороди Пуліцера проголосив вислід роздачі нагород з фундації Пуліцера, відомого жидівського іміґранта, що заробив в Америці величезні гроші на ґазетярстві та лишив велику суму гроша на нагороди за преріжні досягнення на ріних полях умової праці.

Є між цими нагородами нагороди за добрі ґазетярські роботи, і одну з таких нагород (тисячу долярів у готівці) дістав репортер Тейлор за те, що добре описав міжнародні перегони яхтів.

З приводу цієї нагороди Гейвуд Брун звертає увагу Комітетови Нагороди Пуліцера, що минулого року, з котрого Комітет вибирав статті й новинки для нагородження, діялися в Америці такі події: велика посуха, скотсборська справа, рішення суду в справі Мунія, ткальняний страйк, тодський страйк, спалення корабля „Моро Кесл", кампанія Синклера й такі інші. Замітно, каже Брун, що перед Комітетом розстелилася сцена з такими великими подіями, а він вибрав собі для нагородження опис перегонів між двома дорогими забавками багачів!

Брун дуже добре ловить забування важних справ життя та підчеркування менше важних, або й зовсім неважних, дрібниць.

ДЕ СТОЇТЬ О. КОКЛИН?

Телефонує один читач: Ви написали в статті, що о. Коклин є проти бонуса, а тимчасом о. Коклин стоїть за бонус.

Рація! Як кажуть Американці: I STAND CORRECTED.

О. Коклин говорив, що політик, котрий противиться бонусовому законови Петмана, своїм голосуванням проти цього проєкту копає собі політичний гріб. О. Коклин міг помилитися в своїй політичній ворожбі, бо багато конґресменів і сенаторів пішли проти бонусового закона й гробу собі не викопали, але що о. Коклин заняв становище за бонусовий закон, це факт.

ЩО ВАРТА ПРОГРАМА О. КОКЛИНА?

Про цю справу, як знаємо, недавно говорили ріжні представники федерального уряду. Тепер про нього збільшується число публичних голосів з кругів духовенства.

Д-р Винсент Нормен Перл, пастор церкви „Марбел Колиджиет Реформд Чорч" з Ню Йорку, виголосив проти о. Коклина публичну осторогу підчас недільної проповіди. Він говорив про характер Коклина й назвав його „напів божевільним жаждою влади", „барвним демаґоґом", „диким священиком" і „клерикальним демаґоґом".

Ніхто не може заперечити д-рови Перлови права розкривати пустоту політичної програми о. Коклина, але що докажеться такими визиванками?

НЕЗГОДА МІЖ РЕФОРМАТОРАМИ.

Д-р Перл спирав свої остороги на можливости порозуміння між о. Коклином і сенатором Лонґом. Мовляв, як ці два демаґоґи зеднаються, горе демократії!

Менше-більше в тім самім часі як д-р Перл говорив з Ню Йорку про таку можливість, у Дітройті о. Коклин доказував у проповіди, що програма сенатора Лонґа про розділ маєтку не має розумної основи.

Це, відай, кладе край можливости обеднання сил о. Коклина з силами сенатора Лонґа.

ЧИ СИЛА В ІМЕНИ?

У тій самій промові о. Коклин мимоходом протестує проти називання людей демаґоґами. Він остерігає уряд, щоб федеральні урядники не називали його демаґоґом: адже ж і президента Рузвелта називали демаґоґом.

Та чи лише тому треба протестувати проти визиванок?

І чи лише проти визиванки демаґоґом треба протестувати? „Це не розумно! Це немислимий радикалізм"!—кричить о. Коклин про програму Лонґа. Чи називати когось радикалом, або чиюсь програму „немислимим радикалізмом" це краще?

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Дискусія про українські справи в Інтернаціональному Інституті.

В неділю 12-го травня, відбулася в Інтернаціональному Інституті при Іст 17-тій вулиці дискусія над українськими справами. Там що неділі відбувається підвечірок заходами „Секції біжучої історії" і на нього приходить переважно студіююча молодь. Є це рід товариських сходин, получених із рефератами про біжучі справи. В неділю відбувся реферат про Україну і про Мексико. Про українські справи говорив д-р С. Демидчук, згадуючи про положення і діяльність Українців на рідній землі й на еміґрації. Після реферату ставлено до прелеґента ріжні запити, на які він давав вичерпуючі відповіди. Це тревало одну годину. На другому пляні була дискусія над положенням у Мексику. Реферував голова мексиканського клюбу в Ню Йорку, Лев Ґельґера. Опісля відбулася дискусія на такий самий лад, як над українською справою. Дискусію попередили продукції музично-вокальні. Приявних було 30—40 осіб.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Відділи Союза Українок при роботі в Дні Матері.

Відділи Союза Українок Америки, а саме: Жіноча Поміч, Жіноча Громада, Жіночий Відділ Демократичного Клюбу, Відділи Союза Українок з гори міста Ню Йорку і з Вайт Стону на Лонґ Айленді постаралися за свято в День Матері, в неділю, 12-го травня, в Українському Народньому Домі в Ню Йорку. У святі виступили збірні сили: дитячий хор при церкві св. Юрія під управою п. Теод. Онуфрика з двома виступами і ріжні дитячі картини, придумані спеціяльно на це свято. Всіх виступів було 10, а кожний кращий від попереднього. Чотиролітні дівчатка з малими візками та ляльками припали спеціяльно до вподоби. При цьому дитячі промови, танці, співи, деклямації вказували, що серед наших найменших стільки таланту, що аж завидки бере! Питання лише, чи ці таланти будуть як слід використані в найближчому майбутньому. А вартаб, бо інакше буде величезна втрата для громади, а може й народу. Пані Ольга Шуст виголосила прегарний відчит про завдання матері супроти дітей, а панна Ст. Абрагамовська сповняла ролю господині свята.

Варта, щоб у наступному році було більше публики на такому виступі.

Світозір.

Перед операцією.

Пацієнт: Пане докторе, прошу вас, чи то дійсно такий страшний припадок, як кажете?

Лікар: О так, то є операція небезпечна. На десять операцій виходить лиш один. Одначе не лякайтеся, молодий чоловіче, я цього місяця оперував уже на таку недугу девятьох людей і всі девять померли.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за квітень 1935 року.

НОВИЙ ВІДДІЛ:

Зорганізовано новий молодечий відділ, число 183, під назвою Тов. ім. Гетьмана Івана Мазепи" в Дітройт, Мішіґен.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 2. Русиняк Василь.
Б. 7. Багрій Іванна.
В. 16. Стеранько Іван.
В. 18. Чегін Стефан.
В. 42. Скула Катерина.
В. 45. Гарасим А. Ізидор, Рибачок Тарас.
В. 57. Назарко Мирослав.
В. 63. Погорілий Тома.
Б. 64. Ретква Анастасія.
В. 76. Салабун Юлія, Ґонський Михайло.
В. 83. Шуляк Юстина.
В. 85. Парощок Стефан.
В. 88. Голодинська Софія.
В. 91. Павлиш Анна.
В. 94. Курчак Франка, Бендена Григорій, Качор Франка, Бендена Іван.
Б. 123. Славич Іван.
В. 125. Боднарчук Параскевія, Любахівська Галя, Кикта Анна, Нагорняк Марія.
В. 133. Вроблевський Антоній.
В. 141. Братусь Марія.
В. 146. Мацевка Іван, Оniськів Марія, Блаcько Анна, Ониськів Микола, Строїх Метро.
В. 147. Бохна Роман, Боланик Марія.
В. 152. Стоякевич Пелягія.
В. 165. Танасійчук Тимофій.
В. 169. Ґаздій Анна.
В. 172. Гриновецька Марія.
В. 175. Бартош Анна.
Б. 183. Пошивак Анна, Петрик К. Ольга, Пошивак Мелянія, Музика П. Стефан, Медвідь Стефан, Петрик Володимир, Ґарко Володимир.
В. 192. Гула Іван.
В. 193. Даймонд Марія.
В. 204. Кібало Іван, Перестюк Анна, Чупіль Катерина.
В. 206. Бабій Стефанія.
Б. 219. Росаль Мирон, Соколовсь Матвій.
В. 221. Крайник Анна, Мусій Василь.
В. 223. Венґер Андрій.
В. 227. Вульчин Анна.
Б. 228. Худинця Анна.
В. 239. Нагірний А. Петро.
В. 255. Марек Вінцент мол.
В. 259. Кобилецький Петро.
В. 262. Савчук Ф. Павло.
В. 263. Ґущишин Володимир.
В. 277. Мульський Іван, Ярошевич Михайло мол.
В. 282. Козуб Стефан.
В. 292. Соломка Ольга, Соломка Антін.
В. 296. Васулько Мічел.
В. 308. Каслій А. Герберт.
В. 324. Григорчук Йосиф, Ґонта Михайло.
В. 342. Бобенчук Йосиф, Бобенчук Михайло.
В. 352. Лесюк Юлія.
В. 359. Маслюк Настя, Свинчак Марія.
В. 361. Данильчук Андрій.
В. 362. Осередчук Павлина.
Б. 364. Оленик Софія.
В. 367. Кордунський Іван, Лесько Павло, Лисько Катерина.
В. 369. Антонишин Петро, Дрофич Стефан.
В. 370. Марущак Адольф, Письменний Мартин.
В. 383. Буката Михалина, Кушнір Марія, Мостюк Карпо, Довган Михалина, Мостюк Марія, Бурій Стефан, Сарабун Михалина.
В. 385. Кіт Анна.
В. 388. Воловняк Еофемія.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Єзуско Марія, Поплавська Ева, Ванцьо Михайло, Ванцьо Константин, Олесневич Теодор, Поплавський Антін.
В. 10. Дутканич Яків.
В. 29. Гавришко Палана, Гавришко Стефан, Няй Гнатій.
Б. 50. Зазуля Каролина, Козопас Розалія.
В. 56. Якубов Метро.
В. 69. Ликтей Михайло.
В. 78. Антоний Петро, Лесяк Петро, Молочняк Петро, Косинський Михайло, Бованкович Іван, Супранович Матеуш.
В. 82. Ількiв Василь.
В. 100. Жега Іван, Жега Марія.
Б. 101. Микитин Василь.
В. 102. Сенчишин Микола.
В. 106. Павлів Анна, Павлів Ілько.
В. 121. Кісілевич Йосиф.
В. 124. Сосновська Марія, Щербатій Микола, Лехкий Михайло, Сосновський Іван.
В. 125. Спас Марія.
В. 142. Москаль Роман.
Б. 152. Красножоний Дмитро.
В. 155. Цап Іван, Стах Максим.
В. 159. Новак Анастасія, Стасяк Михайло.
В. 160. Сенкевич Йосиф.
В. 167. Василинюк Тома.
В. 186. Шквер Іван.
Б. 187. Вічимишин Іван.
В. 204. Кондрацький Олекса.
В. 213. Притика Марія, Коваль Іван, Зимяк Наум, Павлукович Іван, Зощак Михайло.
В. 229. Кеселовський Сергій, Литвак Карп, Литвак Франка, Мозеко Олекса, Мозеко Анна, Процик Іван, Мияк Іван.
В. 231. Чолей Анна, Чолей Роман.
В. 266. Сивик Стефан.
В. 268. Гаращак Яків.
В. 276. Білий Катерина, Нелик Василь, Бабяк Анна, Лех Анна, Шмегельський Федор, Надзяк Гаврило, Федорко Пазя.
В. 294. Нагребецький Антін.
Б. 299. Панчишин Семко.
В. 304. Попелюк Андрій, Цар Петро.
В. 307. Бабій Татіянна, Бабій Анна, Бабій Марія.
В. 326. Романишин Явдокія Романишин Григорій.
В. 327. Сенів Ілько, Коваль Йосиф, Сеник Анна, Бучко Андрій.
Б. 338. Крицький Андрій.
В. 369. Борута Василь.
В. 370. Дикун Стефан, Тайсар Михайло.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 9. Качмарик Олена.
В. 21. Бить Петро.
В. 39. Гульчанський Стефан.
Б. 60. Баюс Василь.
В. 64. Струж Фідина.
В. 94. Штойко Микола.
В. 140. Павлик Василь.
В. 152. Осадчук Василь.
Б. 161. Крис Катерина.
В. 180. Стаськів Володимир.
В. 259. Балігроцький Михайло.
В. 268. Шевчук Павло, Андрія Михайло, Шевчук Магда.
В. 270. Кухта Михайло.
В. 315. Кедровський Володимир.
В. 321. Заплап Панько.
В. 385. Панчишин Катерина, Панчишин Марія, Панчишин Іван.
В. 386. о. Журавецький Петро.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 16. Стеранко Марія.
В. 370. Липхан Іван.

ЧИСЛО ЧЛЕНІВ ПЕРЕНЕСЕНЕ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відділ:	Членів:	Відділ:	Членів:
1.	7	182.	8
2.	7	194.	2
3.	11	195.	1
6.	1	206.	2
8.	10	207.	1
11.	1	209.	1
12.	5	211.	5
18.	1	213.	5
30.	3	218.	5
33.	1	221.	5
36.	3	231.	14
38.	2	233.	1
42.	5	234.	1
44.	11	235.	3
45.	9	237.	4
47.	7	241.	4
50.	5	248.	1
57.	7	254.	5
58.	1	256.	4
59.	2	266.	2
60.	1	268.	1
64.	7	271.	4
65.	5	274.	3
66.	4	276.	1
67.	1	277.	1
70.	1	285.	3
73.	1	286.	3
78.	5	288.	6
81.	1	290.	1
85.	2	292.	1
87.	2	299.	2
90.	5	300.	2
97.	2	303.	3
98.	11	305.	6
103.	3	306.	3
104.	9	312.	2
105.	10	317.	6
106.	3	318.	1
114.	1	319.	1
116.	2	324.	4
117.	3	327.	1
123.	2	332.	2
126.	5	336.	2
127.	3	338.	5
131.	3	339.	4
132.	1	341.	9
133.	4	342.	3
136.	2	347.	2
143.	1	352.	3
147.	2	355.	3
150.	1	357.	1
151.	3	361.	4
155.	9	365.	2
156.	2	367.	4
161.	3	370.	1
167.	2	371.	1
168.	4	373.	1
169.	3	383.	24
170.	3	385.	11
179.	3		

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Б. 1. Суровяк Осип Сметана Марко, Пацканик Іван, Пацканик Михайло, Новак Фемій, Кропиляк Стефан, Дзвінчак Катерина, Дзвінчак Петро.
В. 8. Чолей Василь.
В. 9. Пелех Анна, Пелех Іван, Ковальчук Лука, Мачусяк Катерина.
В. 10. Маряс Володимир, Погода Марія, Погода Іван, Завидняк Мілько.
В. 15. Ґермак Анна, Угрин Анна.
Б. 18. Мощівський Петро, Мащівська Тереса, Лабовський Іван, Лабовська Анна, Зопко Микола.
В. 20. Годяк Анна Анеля, Годяк Микола, Годяк Марія, Годяк Йосиф.
В. 28. Костик Марія, Костик Анастасія, Дубецький Василь.
В. 29. Шкварла Захарій.
В. 31. Ястряб Карло, Ясряб Анна, Васькович Михайлина, Васькович Олена.
В. 36. Пукіш Марія, Зубрецька Мільціл Анна.
В. 38. Стасій Марія.
В. 39. Тиктор Петро, Кіналь Катерина.
В. 41. Щепаняк Михайло, Морозович Анастасія, Морозович Михайло.
В. 43. Новецький Мітрофан.
В. 50. Козопас Марія, Панько Іван, Колачко Марія.
В. 52. Федора Анна.
В. 53. Ониськів Теодосія, Ониськів Василь.
В. 56. Геляк Анна, Геляк Еміль, Лихва Ева, Лихва Тимко.
В. 57. Михаляк Анна.
В. 61. Миканик Катерина.
Б. 63. Панчак Марія, Панчак Семен.
В. 66. Вільховський Петро.
В. 70. Самоїл Семен.
В. 72. Курач С. Каролина, Курач Іван.
В. 74. Дацько Іван, Вересюк Онуфрій, Мудзякевич Антін.
Б. 75. Заблоцький Михайло.
В. 79. Литвин Стефан.
В. 80. Меренюк Андрій.
В. 83. Маліновський Григорій.
В. 94. Шумяк Анна, Шумяк Стефан, рій, Борута Юрій, Чорний Павло. рій, Борута Щрій, Чорний Павло.
В. 99. Тесля Іван.
Б. 100. Яницька Текля, Яницький Теодор.
В. 102. Гущак Анна, Роман Михайло, Чет Іван, Чет Марія, Гущак Володимир, Розоміло Теодор.
В. 104. Стецько Іван.
В. 105. Дидюк Катерина.
В. 106. Мариняк Володимир, Мариняк Йосиф, Данилець Іван.
В. 111. Віскум Матвій, Козак Ігнатій, Борис Панько, Віскум Дмитро, Орданик Іван.
В. 112. Яниська Стефанія, Бліщ Юстина.
В. 127. Паньків Василь.
В. 135. Тунько Анна, Тунько Юлія.
В. 137. Мазур Василь.
В. 147. Мацьків Михайло, Мацьків Ксенька, Кмець Петро.
В. 155. Мізерний Анна, Мізерний Катерина, Кордяк Ірина, Кордяк Стефанія.
В. 156. Іванишин Михайло.
В. 158. Годованський Петро.
В. 160. Форман Катерина, Форман Михайло.
В. 168. Запотична Ксеня.
В. 174. Гнатишак Йосиф.
В. 176. Магник Стефан.
В. 181. Якубів Марія.
В. 190. Ковальчук Федор.
В. 193. Отрок Розалія, Отрок Трофим.
В. 201. Пех Михайло, Фемяк Артим.
В. 204. Рудницький Дмитро, Семчук Микола, Бойда Мокрина.
В. 206. Рапко Дмитро.
В. 208. Ковальчик Анна, Ковальчик Анастасія.
В. 209. Мурдза Марія.
В. 213. Гац Евдокія.
Б. 214. Янишевська Анна.
В. 217. Николайків Петро, Плекан Марія, Николайків Михайло, Плекан Микола, Николайків Варвара
В. 218. Стахура Іван, Клюс Михайло, Клюс Катерина.
В. 220. Блідий Петро.
В. 222. Шипінька Ксеня, Шипінька Михайло, Москалюк Олекса.
В. 227. Мушинський Михайло, Рушняк Ева, Цап Василь, Рушняк Петро.
В. 229. Гурський Станислав, Славський Антін, Лисак Катерина, Домбровський Яків, Домін Федор, Домін Марія, Ізак Григорій, Ізак Елисавета.
В. 229. Москалик Марія.
В. 230. Кулин Дмитро, Гусак Юрій, Прислипський Юрій.
В. 234. Сапса Петро.
В. 237. Яворська Теодосія, Яворський Данило.
В. 242. Оленич Семен, Оленич Ева.
Б. 248. Луський Ядвига.
В. 268. Горешко Андрій, Смачило Микита.
В. 269. Петрик Анна.
В. 276. Гомзяк Катерина, Карасик Марія.
В. 277. Малоха Дмитро.
В. 279. Мазяр Мелянія.
В. 280. Хома Ілько, Цебін Франко.
В. 284. Дохват Стефан.
В. 286. Кусий Дмитро.
В. 288. Головка Станислав, Федорчак Михайло.
В. 294. Куришкин Володимир.
В. 300. Липка Андрій, Яцинич Юрій.
В. 301. Коваль Прокіп, Думанчак Лука, Думанчук Анна, Кулич Семен, Кошинський Теодор, Кулич Юлія.
В. 303. Гачак Параска.
В. 305. Качмарчик Теодор, Качмарчик Стефан.
В. 306. Олейнюк Михайло.
В. 307. Стадник Ілько, Прус Петро, Прус Анастасія.
В. 316. Храновський Михайло.
В. 317. Даньків Евгенія, Присяжник Стефан.
В. 320. Слободзян Йосиф, Західний Теодор, Баран Іван.
В. 326. Лешней Володимир.
В. 334. Хмарик Анна, Хмарик Марія, Гусель Василь, Микита Марія, Нагірна Анна, Присташ Іван, Запоточний Йосиф, Микита Микола, Бондра Зузанна, Литвак Петро, Литвак Марія, Чіканська Олена, Бух Марія, Шуґай Марія
В. 338. Панчишин Микола, Ялицький Йосиф, Дика Анна.
В. 352. Партика Леон, Ковалик Йосиф, Пацановський Іван, Пацановська Марія, Бандирська Софія, Шаблевич Марія, Лема Петро, Розлуцький Михайло, Розлуцька Юлія.
В. 362. Кондира Василь, Кревин Йосиф, Кревин Текля.
В. 364. Швагуляк Володимир, Ґавронська Тилі.
В. 365. Горват Текля, Якубишин Бартко, Вах Дмитро, Чорна Анна, Горват Марія.
В. 367. Хороша Олена.
В. 383. Савицький Михайло, Гнидович Олекса.
В. 384. Чайка Захарко, Фіґура Микола.
В. 400. Малець Іван.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

Б. 29. Сокольський Юрій, Сокольський Мирон, Моряк Стефан.
В. 35. Ваврик Теодосія.
В. 42. Бродський Василь.
В. 45. Касян Мартин.
В. 54. Жуковський Басиль.
В. 63. Гутман Софія.
В. 65. Лабунський Силвестер, Лабунська Софія.
В. 93. Моторна Катерина, Моторний Павло.
В. 136. Павлик Василь.
В. 175. Еванчук Іван, Еванчук Михайло, Бартош Стела.
В. 181. Шевчук Павло, Шевчук Магда.
В. 204. о. Петро Журавецький.
В. 233. Квасняк Каролина.
В. 271. Базарницький Стефан.
В. 276. Бахур Казьо, Бахур Катерина, Крис Катерина.
В. 292. Чорний Микола, Чорний Іван, Демчук Анастасія.
Б. 295. Стаськів Володимир.
В. 358. Личко Ольга.
В. 388. Андріїв Михайло.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС.

В. 16. Стиранка Марія.
В. 370. Лихан Іван.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 93. Прус Михайло.
В. 151. Сокальська Зофія.
В. 181. Любянецький Стефан.
В. 242. Каламун Василь, Тхорик Константин.
Б. 259. Пелех Ольга.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗІ ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 130. Нейзмак Олекса.
В. 296. Василик Дмитро.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ВИПЛАЧЕНИМ ОБЕЗПЕЧЕННЯМ:

В. 24. Клодринська Марія, Клодринський Михайло.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

Б. 24. Ціокан Іван.
В. 63. Шийка Олекса.
В. 101. Красняник Павло.
В. 150. Олексишин Яків.
В. 220. Мурко Каролина.
В. 303. Полiовська Євка.
В. 324. Мокринчук Теодор.
В. 325. Шевчук Павлина.
В. 342. Яцишин Ізидор.
В. 383. Довган Іван.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком квітня 1935 р. було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	20,946
В місяци квітні 1935 р. принято нових	97
В місяци квітні 1935 р. принято нанов	84
В місяци квітні 1935 р. принято з переступними листами	21
В місяци квітні 1935 р. принято з інших кляс	3
В місяци квітні 1935 р. перенесено зі старого до нового роду обезпечення	445
Разом	21,596
В місяци квітні 1935 р. суспендовано	243
В місяци квітні 1935 р. відійшли з переступними листами	30
В місяци квітні 1935 р. відійшли до інших кляс обезп.	3
В місяци квітні 1935 р. перенесено зі старого до нового роду обезпечення	445
В місяци квітні 1935 р. відійшли зі зворотом в готівці	2
В місяци квітні 1935 р. відійшли на безплат. продовження	6
В місяци квітні 1935 р. відійшли на виплачене обезпеч.	2
В місяци квітні 1935 померли	11
Разом	742
З кінцем квітня 1935 в У. Н. Союзі було дорослих членів	20,854

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В клясі Д.	на $ 100	4
В клясі А.	на $ 250	52
В клясі А.А.	на $ 500	745
В клясі В.	на $ 750	104
В клясі С.	на $1000	1,684
В клясі В.В.	на $1500	40
В клясі С.С.	на $2000	13

НОВІ РОДИ.

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	314
В клясі О-1000	на $1000	245
В клясі О-1500	на $1500	3
В клясі О-2000	на $2000	4
В клясі О-2500	на $2500	—
В клясі О-3000	на $3000	—

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р.- 500	на $ 500	458
В клясі Р-1000	на $1000	357
В клясі Р-1500	на $1500	5
В клясі Р-2000	на $2000	3
В клясі Р-2500	на $2500	--
В клясі Р-3000	на $3000	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	323
В клясі Е-1000	на $1000	137
В клясі Е-1500	на $1500	3
В клясі Е-2000	на $2000	--
В клясі Е-2500	на $2500	—
В клясі Е-3000	на $3000	—

Віра.

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ

В клясі W- 500	на $ 500	556
В клясі W-1000	на $1000	1,686
В клясі W-1500	на $1500	3
В клясі W-2000	на $2000	2

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ ДАВНИХ ЧЛЕНІВ.

В клясі Т- 100	на $ 100	2
В клясі Т- 250	на $ 250	231
В клясі Т- 500	на $ 500	3,964
В клясі Т- 750	на $ 750	626
В клясі Т-1000	на $1000	9,032
В клясі Т-1500	на $1500	202
В клясі Т-2000	на $2000	56
	Разом	20,854

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ за квітень 1935 року.

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 20. Дмитришин Михайло.
В. 42. Непик Ґлорія.
В. 45. Михалечко Олекса.
Б. 47. Мальчук Олена, Шкільна Анна.
В. 48. Мазула Марія.
В. 63. Сухорська Марія.
В. 64. Струж Михайло.
В. 83. Осядач Йосифа, Навроцький Мирослав.
В. 85. Поливка Теодор.
В. 106. Дацьків Ольга, Дацьків Емілія.
В. 120. Зарицький Іван.
Б. 125. Подола Славка Віра, Подола Левка Юрія, Подола Люба Ірина.
В. 139. Ларсон Мюріел Теодора, Ларсон Роберт Карло.
В. 147. Старанко Іванна, Рахоцький Андрій.
В. 161. Коман Василь, Коман Люба, Дуда Катерина.
В. 165. Файфер Володимир, Танасійчук Михайло.
В. 167. Рощипка Верґенія.
В. 168. Дячишин Йосиф.
В. 172. Гриновецька Анна.
В. 180. Семенюк Йосиф.
Б. 200. Казюк Артур, Воргуль С. Григорій, Воргуль Мілько.
В. 239. Сенишин Василь.
В. 263. Ґущишин Марія.
В. 270. Харидчак Іван Никола.
Б. 274. Ганкевич Василь.
В. 282. Козюб Петро, Пахолик Володимир.
В. 286. Чорна Марія.
В. 288. Барна Іван, Барна Стефанія, Барна Павло.
В. 292. Соломка Володимир.
В. 296. Лобур Петро.
В. 311. Федірко Ольга.
В. 359. Хорушей Вікентій, Хорушей Ольга, Хорушей Павлина.
В. 362. Осередчук Марія, Осередчук Стефан.
В. 363. Адамс Стефан
В. 366. Седіла Елизавета
В. 367. Мельник Михайло.
В. 369. Антонишин Марія, Антонишин Іван.
В. 375. Юрків Анна.
Б. 383. Мартинюк Йосиф Володимир.
В. 388. Воловняк Іван, Воловняк Евген, Найда Ольга.
В. 390. Ковальчук Семен, Шопей Юрій, Яцевич Іван, Шопей Йосиф, Шопей Іван, Шопей Михайло.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 29. Мицяк Роман.
Б. 229. Брик Василь, Брик Іван, Брик Михайло, Брик Анастазія, Литвак Роман, Литвак Кароль, Смолинець Стефан, Смолинець Магарета, Смолинець Анна.
В. 326. Романишин Василь.
В. 369. Борута Марія, Борута Петро, Борута Стефан, Борута Іван, Борута Катерина.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 64. Струж Текля, Струж Омелян, Струж Анна, Струж Марія.
В. 161. Крис Текля.
В. 180. Дорош Зофія, Ільчишин Анна, Дашьо Андрій, Ільчишин Володимир, Ольшевська Анна, Ольшевська Розалія, Ольшевська Олена, Ольшевська Франка, Вільха Никола.
В. 268. Кармариська Пазя, Андріїв Юстина.
В. 285. Кумановський Герберт М.
В. 288. Терлецький Іван, Терлецький Стефан, Терлецький Михайло.
В. 385. Панчишин Петро, Панчишин Іван, Панчишин Богдан.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

Б. 172. Кравчук Берта, Кравчук Дорота.
В. 282. Туркевич Никола.
В. 383. Савецька Йосифа, Шимра Михайло.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 3. Чаплик Никола.
В. 18. Мощівка Дорка, Зопко Стефан, Зопко Олена, Зопко Павлина.
В. 29. Шкварла Захарій, Гривняк Станислав, Гривняк Стефан, Гренько Олена, Гренько Елизавета, Гренько Марія.
В. 31. Баськович Петро, Васькович Володимир. Васькович Ольга, Васькович Ірина, Васькович Антоніна, Ястшемб Едвард, Ястроб Іван, Ястроб Франка.
В. 74. Вересюк Йосиф, Вересюк Текля.
В. 80. Меренюк Анна.
В. 93. Доруш Петро.
В. 95. Борута Антін, Борута Ева, Борута Юрій, Кріль Настя, Кріль Василь, Кріль Катерина, Кріль Стефанія.
В. 102. Гущак Стефан, Гущак Ольга.
Б. 114. Байдук Долорка.
В. 127. Рудий Петро.
В. 131. Лавренчук Анеля.
В. 147. Рудакевич Стефан, Рудакевич Ольга.
В. 168. Білогородський Василь, Білогородська Марія, Білогородський Володимир.
В. 211. Трач Юлія.
В. 217. Плекан Іван, Плекан Данила, Плекан Василь, Плекан Анна.
В. 223. Кравчук Марія, Кравчук Анна, Кравчук Олена, Кравчук Василь.
В. 229. Ізак Етель, Ізак Олена, Ізак Григорій, Лисик Василь, Лисик Марія.
Б. 242. Оленич Петро.
В. 278. Шваничак Марія, Дибач Михайло, Сенюк Марія, Сенюк Михайло, Сенюк Анна, Сенюк Олекса.
В. 334. Литвак Михайло.
В. 342. Кіц Михайло.
В. 352. Ковалик Петро, Ковалик Володимир, Окунський Петро, Пацановський Евген, Пацановський Іванна, Пацановська Емілія Марія, Пацановський Іван Богдан.
В. 362. Кундира Андрій, Кундира Петро, Кундира Анна.
Б. 365. Якубишин Стефан.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 29. Сокільський Мирон, Сокільський Петро, Сокільська Ольга.
В. 65. Лабунська Евгенія, Лабунська Олена, Лабунський Стефан, Лабунський Станислав.
В. 76. Онищук Ольга, Онищук Емілія.
В. 93. Маторней Теодор.
В. 137. Терлецький Іван, Терлецький Стефан, Терлецький Михайло.
В. 204. Кумановський Герберт М.
Б. 276. Крис Текля, Бахур К. Владек.
В. 295. Ільчишин Анна, Дорош Зофія, Ольшевська Франка, Ольшевська Олена, Ольшевська Розалія, Дашьо Андрій, Ольшевська Анна, Ільчишин Володимир, Вільха Никола
В. 388. Кармариська Пазя, Андріїв Юстина.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 2. Русиняк Василь.
Б. 7. Багрій Йоанна.
В. 18. Чегін Стефан.
В. 45. Рибачок Тарас.
В. 57. Назарко Мирослав.
В. 91. Павлишин Анна.
В. 147. Бохна Роман.
В. 169. Ґаздій Анна.
Б. 175. Бартіш Анна.
В. 206. Бабій Стефанія.
В. 228. Худинця Анна.
В. 262. Савчин Павло.
В. 324. Ґонта Михайло, Григорчук Осип.
В. 342. Бобенчик Михайло, Бобенчик Йосиф.
В. 370. Марушак Адольф. Пісменний Мартин.
Б. 383. Сарабун Михалена.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 172. Кравчук Берта, Кравчук Дорота.
В. 282. Туркевич Никола.
В. 383. Шимра Михайло, Савіцька Йосифа.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком квітня 1935 р. було в У. Н. С. дітей членів	9,180
В місяци квітні 1935 р. принято нових	68
В місяци квітні 1935 р. принято нанов	16
В місяци квітні 1935 р. принято з переступними листами	23
В місяци квітні 1935 р. принято з інших кляс	5
Разом	9,292
В місяци квітні 1935 р. суспендовано	75
В місяци квітні 1935 р. відійшли з переступними листами	27
В місяци квітні 1935 р. відійшли до старших членів УНС.	19
В місяци квітні 1935 р. відійшли до інших кляс	5
Разом	126
З кінцем квітня 1935 в У. Н. Союзі було дітей членів	9,166

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В 1-ій клясі за 25 цнт. місячної вкладки	7,507
В клясі 2-ій за 50 цнт місячної вкладки	1,659
Разом	9,166
З кінцем квітня 1935 в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	30,020

У В А Г А

котру кождий відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинне пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Як повнолітні так і малолітні члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць квітень 1935 року суспендовані або виключені за неплачення місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися протягом цього місяця (травня) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Коли цього не зроблять до кінця місяця травня 1935 року, то в червні 1935 р. мусять виповняти нові аплікації (просьби о принятя), коли хотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, як повнолітні так і малолітні, котрі в місяци квітні 1934 р. взяли переступні листи, а еще досі не зголосились до іншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяци травні 1935 р., бо на другий місяць, то є в червні 1935 р. стратять всі членські права і могли би бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о приняття.

Дано в Джерзи Сіти, Н. Дж., дня 13 травня 1935.

Дм. Галичин, гол. рек. секр.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА.

НАПРЯМНІ РОЗВИТКУ ЗАХІДНЬО-УКРАЇНСЬКОГО БАНКІВНИЦТВА.

(ВУНІ) Метою цього реферату, виголошеного доц. інж. Димінським в „Українськім Науковім Інституті в Берліні", не була подрібна картина історичного перебігу, тільки розгляд у світлі банкової науки головних фаз розвитку, а зокрема сьогоднішньої. Розбір дефініцій признаних у фаховій літературі та в практикі каже виключити з поняття банків установи дрібного кредиту („Українбанки"!). Зрештою розвиток кредитової кооперації заслугує на окремий реферат. У першій з трох фаз розвитку західньо-українського банківництва банки ще не випливали органічно з потреб господарства, були стороннім чинником, хоч і бажаним джерелом грошей, боротьба з лихвою їм не вдавалася і до неї придатнішими згодом виявились кредитові кооперативи; упадок таких банків був власне досить природним явищем. У другій фазі, від переходу до XX. століття банки вже стояли в осередку господарства; відповідно до наскрізь хліборобського характеру країни типовим був земельний банк. В сучасній фазі в звязку із змаганнями до деякої індустріялізації, в центрі загального і також теоретичного зацікавлення стоїть промисловий банк.

Ця тридільність не є рівнобіжником до відомої схеми: банк як грошева установа (розплата), як установа торговельного кредиту (обмін дібр) як установа промислового кредиту (продукція), себто в якій функції та для котрої мети банк є „типічний" для господарства і стоїть в осередку теоретичного зацікавлення. Наладнання розплати й досі не стало не то минувшістю, а навіть не сучасною дійсністю (зосередження вкладів, безготівкова розплата, реміттенції з Америки). В ділянці торговельного кредиту діяльність західньо-українських банків не імпонує ні сміливістю підприниманя на зовні, ні твердістю діловодства внутрі. Їхня страшна капіталова слабість у порівнанні до (акційного й державного) банківництва всеї Польщі чи Чехословаччини не виправдується „кооперативною структурою" українського кредиту, бо й засібність українських кредитових кооператив і щадниць не така вже велика і незвичайна міць чеських „людових установ" не зупиняє росту чеських банків.

Індустріялізація, хочби й дуже скромна, вимагає зосередження вільних засобів у промисловім банку й довготермінового кредитування промислових підприємств. З відомих (крайніх) типів, універсальні банки німецького типу краще тут надаються ніж депозитові англійські (в розумінні Вебера) не тільки добором апарату, але й з самої вже фінансової конституції (в розумінні Лекутра), що можна вичитати хочби з порівнання білянсів англійської Великої Пятки та вісьмох берлінських великих банків. Але й цей розгляд виявляє, що універсальний банк не розпоряджає відповідними засобами для довготермінових кредитів для промисловости. З короткотермінових вкладів, беручи в цілости, немала частина є довготерміновою фактично (закон великих чисел)... в „нормальних" часах, але не з природи й неминуче. Тут організована „неліквідність" заступає справжню плинність, але такий „фальшивий принцип" (Лянсбург) веде в загострених обставинах до потрясень і упадку банків як основна причина слабости банків. Банк може поліпшити свою фінансову конституцію значним збільшенням власного капіталу (банк д-аффер) притяганням вкладів вязаних на довший реченець видаванням облігацій власних (Швайцарія) або збірних на підставі позичок уділевих промисловости аналогічно до заставних листів (два чеські банки). Таке „узгіднення правного стану з фактичним" вимагає поширення цінних паперів, пляннов їх розміщення в українські руки та регулювання курсу, а передумовою є в кожнім випадку наявність збережень у населення і воля звузити їх для української індустріялізації.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВИ.

БОСТОН, МАСС.

Писанка Рідній Школі.

Наші церковні громадяни дали вираз своїм великодним почуванням і тим, що перевели збірку на те, щоб „Воскресла Україна". Зложено жертви на „Рідну Школу", щоб виховувати нам нових піонірів і борців. Зібрано дрібними датками $10.87, а разом $18.15, які вислано до краю через Обєднання.

Жертвували по $1: Д. Жидлівський, П. Гриценко, А. Смаш, З. Рак, П. Мороз; П. Боднар 50 ц., З. Шафранська 28 ц., а по 25 ц.: О. Січкоріз, О. Рибак, К. Січкоріз, М. Подільщук, О. Панькевич, І. Вонс, П. Боднар, А. Мигован, Г. Вербелецька, С. Попович.

Петро Мороз.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ.

На голодуючих.

З нагоду влаштування гагілки Укр. Амер. Демокр. Клюбом дня 29. квітня, заряджено збірку на голодуючих у Рідним Краю, а головно на Яворівщині.

По промові в кількох щирих словах п. Василя Дригинича перейшлися між зібраними за збіркою пані Анна Стецик і пані Агафія Гелета та зібрали $14.25. Жертвували на ту ціль: Анна Стецик і П. Гаврилів по $1, а І. Ваверчак і А. Демкович по 50 ц.; по 25 ц.: Марія Яремчук, П. Яремчук, М. Шляхетко, М. Дригинич, В. Кардаш, Савка, М. Дячишин, М. Куца, Гіжа, С. Дячишин, К. Білецька, А. Федчишин, І. Стек, І. Горбусь, О. Головчак, І. Гінда, Б. Кардаш, І. Марковин, А. Гелета, І. Лабуза, А. Клим і П. Щуцька.

Решту зібрано дрібними датками. Гроші переслано через Обєднання.

МІТИНГИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

ПАСАЙК, Н. ДЖ. Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 42, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 19 травня, в годині 2-гій пополудні, в залі У. Н. Дому, 237 Говп Еве. Просимо членів зійтись на означений час. Довгуючих членів напоминаємо прийти і по змозі сплатити свій довг. На цих зборах буде обговорена справа товариської фотографії і означений час знимки фотографії, тому присутність кождого члена конечна. — Петро Головачук, секр.

АСТОРІЯ, Н. Й. Бр. св. О. Н... від. 5, повідомляє своїх місцевих і ... місцевих членів і членкць, що місячні збори відбудуться в суботу, 18. травня в годині 7:30 ввечір, в гали Чеського Нар. Дому, 29-19 — 24 Евеня. Просимо всіх членів і членкць прибути на ці збори. На порядку нарад є: фотографія та ... важні справи. Подаємо при тім до відома всім членам, що знимка фотографії цілого нашого Братства буде в неділю 26-го травня, в годині 4-тій пополудні, в парку і гали Чеського Нар. Дому, 29-19 — 24 Ев. Всі члени і родичі зі своїми дітьми, що належать до У. Н. Союза, повинні прийти до спільної фотографії, котра буде поміщена в ювилейній книзі У. Н. Союза. Пригадуємо тим членам, котрі ще не взяли тікетів на пікнік, щоб прийшли на збори і забрали тікети. Пригадуємо банкуючим членам, щоб конечно на цих зборах заплатили свою належитість. Просимо тих членів, що обіцяли привести нових кандидатів на членів, щоб старалися привести на ці збори і вписали в члени. — І. ...дор, предс.; С. Кривень, кас., П. ..., секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Брг св. Володимира, від. 130, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в суботу 18 травня, точно в годині 8-мій ввечір, в У. Н. Домі, 217-219 Іст 6-та вул. Обовязком є кождого члена явитись на збори в означений час. Довгуючим членам пригадуємо, щоб вирівнали свої залеглости. Взиваємо членів привести нових ..., бо будемо принимати нових членів без оплати вступного. Котрі члени ще не вписали своїх дітей до У. Н. Союза, нехай впишуть на цих зборах. Неприявний на зборах член підлягає карі після статута. — Антін Карпович, рек. секр.

ДЖЕРЗИ СІТИ, Н. ДЖ. Тов. Укр. ..., від. 170, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю 19 травня, в годині 6-тій ввечір, в гали У. Н. Дому, 181-183 Фліт вул. Просимо всіх членів прибути на ці збори тому, що на цих зборах буде приявний головний урядник У. Н. Союза і дасть пояснення у справі нових грамот, а головно тим членам, котрі ще не виміняли своїх старих грамот. Довгуючі члени повинні вирівнати свій довг, бо в противнім разі будуть суспендовані. — Гр. Готра, секр.

ТАРЗАН І ПРОЛЕВ. (26)

У напів безпритомнім стані Обровського повели до ліса. Він чув воєнні крики головного відділу Басутів, що нападали на валку; він чув вистріли рушниць, які йому давали знати, що його товариші ставили завзятий опір. Кілька куль свиснули близько нього, і один з його напасників упав з кулею в серці.

Як вони входили щораз дальше в ліс, декотрий дикун деколи потягнув його сильніше за шнур. Він уже був напів удушений, але занадто застрашений, щоб кричати або давати знаки болю. Чорні говорили до себе щось дуже скоро, бо вони думали, що його поведінка є признакою великої відваги.

По якімсь часі вони прийшли до огородженого села, що мало хати з гостро закінченими стріхами. З тих хат вийшла велика юрба ворожо настроєних людей, щоби стрінути дивного бранця. Декотрі кинулися на нього, готові роздерти його на кусні. Обровський дивувався, що йому не дарували життя, щоб ціле село мало забаву.

Вояки відбивали напасників і повели його до одної хати. Двері хати були низькі, й вони звалили його на землю й всунули до середини. У хаті було темно, але з часом його очи привикли до темноти й тоді він побачив, що він не самий. Він побачив ще три дивні постаті.